

Н. М. Попадинець, В. В. Попович

Стратегічні цілі регіональної структурної політики (на прикладі Івано-Франківської області)

Проаналізовано структурні зміни в Івано-Франківській області та визначено пріоритети структурної корекції економіки регіону. Визначено стратегічні цілі регіональної структурної політики: стійкий розвиток економіки; розвиток туристично-рекреаційної сфери; розвиток сільських територій; розвиток людського капіталу. Оцінено структурні зміни в економіці регіону за видами економічної діяльності та в розрізі окремих галузей промисловості. Встановлено, що важливе значення у досягненні стратегічної цілі регіональної структурної політики має реалізація операційних цілей. Встановлено проблеми розвитку Івано-Франківської області. На основі досягнення стратегічних цілей регіональної структурної політики запропоновано шляхи усунення виявлених дисбалансів в економіці регіону.

Ключові слова: інвестиції, інновації, Івано-Франківська область, операційні цілі, промисловість, сектори економіки, стратегічні цілі, структурна регіональна політика.

Економіка України впродовж тривалого часу була організована за галузевим принципом, коли певні галузі закріплюються за окремими регіонами, виходячи з ресурсного потенціалу та можливостей економії виробничих витрат. Таким чином, основні макроекономічні показники розвитку регіону опинялись у безпосередній залежності від результатів функціонування однієї-двох галузей.

Розвиток регіональної структурної політики ставить перед органами регіональної влади нові теоретичні та практичні завдання. Особливо це стосується тих регіонів, що виявились не готовими до змін. Це регіони з високою концентрацією виробництва, що стали нерентабельними при ринкових цінах або різко втратили попит на свою продукцію; одержували раніше з Державного бюджету значні дотації і раптово втратили їх.

Питанням розвитку регіональної структурної політики присвячені роботи таких вітчизняних дослідників: С. О. Білої, Б. М. Данилишина, М. І. Долішнього, С. І. Дорогунцова, П. П. Дудкіна, Я. А. Жаліла, О. В. Черевко, М. І. Фащевського, Л. І. Федулової, Т. П. Шинкоренко, С. Л. Шульц та ін.

Проте, попри значну кількість публікацій, у питанні формування структурних процесів розвитку регіону немає комплексного стратегічного підходу з урахуванням реалій і перспектив сьогодення.

Мета статті полягає у визначенні стратегічних цілей регіональної структурної політики та ступеня стабільності структури економіки Івано-Франківської області.

Структурні зміни в економіці регіону можна спостерігати, аналізуючи динаміку стану й складу основних складових, від взаємодії яких залежить результат економічної діяльності області. Попри складну суспільно-політичну ситуацію в державі, у регіоні досягнуто позитивних тенденцій розвитку.

Оцінювання структурних змін регіону показав, що за 2006-2013 рр. обсяг реалізованої продукції (робіт і послуг) збільшився на 77,2% і становив 38771,7 млн грн. Таке зростання відбулось завдяки росту таких видів економічної діяльності, як: сільське господарство, мисливство, лісове господарство – у 7 разів; надання комунальних та індивідуальних послуг, діяльність у сфері культури та спорту – у 6,4 разу; освіта – у 3,6 разу; будівництво – у 3,5 разу; охорона здоров'я та надання соціальної допомоги – у 3,3 разу; діяльність транспорту та зв'язку – у 3,3 разу; усі інші у межах від 0,5 до 1,5 разу [1, с. 117]. Виключенням стали операції з нерухомим майном, оренда, інжиніринг і надання послуг підприємцям, де обсяг реалізації знизився на 43,7%.

Дослідження показали, що у структурі реалізованої продукції області найбільшу частку у 2006 р. займала промисловість – 10,8 млрд грн, у 2013 р. обсяги зросли до 16,9 млрд грн, а у 2014 р. – 23,3 млрд грн, проте питома вага промисловості в ці роки дещо знизилась [2]. Проведений аналіз промислового потенціалу області також вказує на основні проблеми в економічній сфері регіону: очевидні значні диспропорції на користь електроенергетики, хімії та нафтовидобутку; відзначається стрімке зниження частки хімічної галузі та, відповідно, скорочення значної кількості робочих місць; основна частка промислових підприємств області належать до 3-4 технологічних укладів, тобто є низькопродуктивними, енергомісткими та екологічно шкідливими; поступове неухильне зниження частки реального сектору економіки; неприпустимо мала частка галузей з високою доданою вартістю.

Задля уникнення загроз, які несуть зазначені проблеми, необхідна серйозна зміна економічного профілю регіону в бік розвитку високотехнологічних секторів економіки з високою доданою вартістю, підвищення глибини переробки в обробній промисловості, насамперед у деревообробній і харчовій, вирівнювання територіальних диспропорцій, підвищення обсягів експортної продукції тощо.

Зниження питомої ваги у структурі реалізованої продукції спостерігається не тільки у промисловості, але й у таких видах економічної діяльності, як: торгівля, ремонт автомобілів, побутових виробів і предметів особистого вжитку, діяльність готелів і ресторанів до 34,5%; операції з нерухомим майном, оренда, інжиніринг і надання послуг підприємцям – 0,58% і фінансова діяльність – 2,46%, хоча так само, як і у промисловості, обсяг самої реалізованої продукції по всіх показниках зріс [3].

Варто зазначити, що зниження частки цих секторів економіки зумовлене зростанням питомої ваги інших видів економічної діяльності. Таке зростання відбулось завдяки зростанню питомої ваги сільського господарства, мисливства та лісового господарства на 5,59%; будівництва – 3,54%; діяльності транспорту та зв'язку – 1,23%; інших послуг – 0,62% [4]. Тенденція зростання частки сільськогосподарської продукції у регіоні спостерігалась упродовж усього досліджуваного періоду, хоча на сучасному етапі воно не в змозі забезпечити достатню зайнятість для сільського населення. Малі можливості для зайнятості та занепад соціальної інфраструктури в сільських і приміських місцевостях є ключовими причинами низького рівня життя і, як наслідок, відтоку та загального старіння населення, що створює додатковий тиск на міста області і прискорює занепад традиційних сіл.

Розвиток інших галузей у 2006-2013 р. був менш динамічний, а їх частка у структурі економіки регіону хоч і зростала, але становила незначну частку в загальному обсязі. Щодо інших видів послуг регіону, то їхні частки як у 2006 р., так і у 2013 р., займають незначні позиції щодо решти видів економічної діяльності області. Сфера надання послуг на фоні зростання економічного добробуту населення регіону також поступово зростала і займала одну з лідируючих позицій у розвитку регіону, а саме сфера туристичних послуг. Зростання сфери надання туристичних послуг також пов'язана з тим, що Івано-Франківщина є відомим туристичним центром України, що може приймати 8,2 млн туристів щорічно [5]. Туристична галузь одна з найперспективніших в області. Регіон має об'єктивні й вагомі передумови для розвитку: природно-кліматичний потенціал, мальовничі ландшафти, чисте повітря, цілющі мінеральні води, привабливі туристичні маршрути, збережені національні традиції і фольклор, архітектурні пам'ятки, рекреаційні можливості.

Однак, попри перспективність розвитку цієї галузі, проблемним сьогодні є неефективне та нераціональне використання ресурсів, невідповідність рівня розвитку туристичної індустрії наявному потенціалу. Обсяги обслуговування не відповідають можливостям Івано-Франківщини, оскільки поступаються

оптимальній розрахунковій кількості туристів, яку може прийняти область. Адже, за науковими дослідженнями, рекреаційна місткість Івано-Франківщини складає понад 2 млн осіб [5].

Другою загрозою є потенційний випереджувальний розвиток безпосередніх конкурентів регіону. Конкуренцію Івано-Франківщині в галузі туризму складають області Західної України, м. Київ, країни-сусіди, що входять до Карпатського євро регіону, а також країни, що спеціалізуються на окремих видах туризму, наприклад гірськолижному відпочинку – Австрія, Франція, Швейцарія, Італія.

Тому для подальшого розвитку сфери послуг органам регіональної влади в реалізації структурної регіональної політики необхідно налагодити механізм виконання планів задля залучення інвестицій та інновацій.

Хоча і динаміка структурних змін у деяких галузях регіону має тенденції до зростання, потрібно врахувати те, що планування регіонального розвитку загалом на середньо – та довгострокову перспективу, яке є результатом роботи різних суб'єктів регіонального розвитку, в області має стати основою для регіональних і місцевих програм розвитку. Тому для впровадження регіональних програм потрібно врахувати стратегічні цілі структурної регіональної політики [6]. Однією з таких цілей є «*Стійкий розвиток економіки*», що включає у себе операційні цілі: стимулювання залучення інвестицій; стимулювання розвитку малого і середнього бізнесу; забезпечення енергоефективності; удосконалення управління регіональним розвитком; забезпечення екологічної безпеки регіону.

Стимулювання залучення інвестицій є вкрай важливе, оскільки інвестиційне забезпечення економіки регіону є ключовим чинником успішного соціально-економічного розвитку регіону. Зовнішні інвестиції, які сприяють доступу до нових ринків, запровадженню вискоелективних методів управління, є основним інструментом для інтенсивного технічного та технологічного оновлення виробництва, що забезпечує підвищення рівня рентабельності та посилення конкурентоспроможності економіки.

Важливу роль у залученні інвестицій відіграє активна місцева маркетингова політика та організаційна спроможність забезпечити ефективний інвестиційний супровід. Тобто інвестиційна політика регіону має бути спрямована на високотехнологічні галузі, які створюють додану вартість, не шкодячи довкіллю, зокрема це точне машинобудування, приладобудування та виробництво електронної та електротехнічної продукції.

Пріоритетні проекти регіону мають бути спрямовані на розбудову транспортної інфраструктури, покращення доступу до регіону. Прямим наслідком підвищення інвестиційної активності регіону має стати залучення значного обсягу інвестицій і створення нових робочих місць.

Стимулювання розвитку малого та середнього бізнесу можливе за умови усунення таких недоліків, як нерівномірність концентрації суб'єктів малого і середнього підприємництва за регіонами (найбільша кількість зазначених суб'єктів у містах Івано-Франківську, Калуші, Коломиї, Коломийському, Косівському та Надвірнянському районах); нерівномірність розподілу за видами економічної діяльності (в основному у сфері торгівлі та послуг) [6], значна кількість зареєстрованих малих підприємств, які займається лише швидкоприбутковими видами господарської діяльності; продукція значної частини суб'єктів підприємницької діяльності не сертифікована чи не відповідає вимогам європейських стандартів; низький рівень впровадження інноваційних розробок у виробництво продукції, високий рівень енергоємності внутрішнього виробництва.

Для досягнення поставленої цілі необхідно: впровадити сертифікацію та удосконалити систему управління якістю на підприємствах, установах, організаціях, відповідно до стандартів ISO, OHSAS; надати мікрокредити суб'єктам малого підприємництва для ведення власної справи, впровадити новітні, енерго- та ресурсозберігаючі, екологічно чисті технології та обладнання.

Операційна ціль «Забезпечення енергоефективності» полягає в усуненні таких проблем, як: надмірна енергомісткість продукції промислових підприємств; критична залежність виробництва теплової енергії від імпортованого природного газу; відсутність системного підходу до споживання енергоресурсів у побуті.

Вирішення цих проблем у середньостроковій перспективі можливе за умови залучення інвестицій у такі проекти, як: впровадження системи енергоменеджменту в бюджетній сфері за стандартами ISO 50001; зниження залежності систем теплогенерації від природного газу заміщенням його місцевими та альтернативними видами палива; оптимізація магістральних мереж і використання локальних систем теплозабезпечення в мікрорайонах міст; використання для підігріву води в бюджетних будівлях сонячних колекторів; розвиток альтернативної енергетики тощо.

Удосконалення управління регіональним розвитком спрямоване на усунення диспропорцій у розвитку територій області, що спричинені недосконалістю системи врядування та відсутністю відчутного прогресу у проведенні реформи адміністративно-територіального устрою, реформи державної служби в напрямі її професіоналізації, фіскальної децентралізації тощо.

Механізми та інструменти управління розвитком регіону потребують удосконалення з урахуванням реформування державної системи управління регіональним розвитком. Ці зміни передбачають реалізацію структурної регіональної політики, а також запровадження ефективного механізму координації дій обласної ради, обласної державної адміністрації, органів місцевого самоврядування [3]. Для досягнення цієї цілі також необхідні значні інвестиції у розвиток людського капіталу, а саме: навчальні та практичні програми підвищення кваліфікації спеціалістів місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, які відповідають за формування і реалізацію процесів управління розвитком регіону.

Забезпечення екологічної безпеки регіону насамперед спрямоване на усунення екологічних проблем, які виникли після закриття калійного та магнієвого виробництв, шахт Калущ-Голинського родовища калійної солі, а також укріплення берегів, оскільки регіон є найбільш паводконебезпечний в Україні [5]. Для досягнення поставленої операційної цілі в регіоні необхідно впровадити комплекс захисних споруд на річках та реконструкцію наявних. Більша частина захисних гідротехнічних споруд будувалася і зараз будується для розв'язання локальних проблем і не становить єдиного комплексу, розрахованого на надійний захист від катастрофічних паводків.

Наступною стратегічною ціллю є *«Розвиток туристично-рекреаційної сфери»*, яка скерована на підвищення туристично-рекреаційного потенціалу регіону шляхом побудови ефективної системи маркетингу, розвиток туристичної інфраструктури шляхом залучення інвестиційних ресурсів, покращення наявної бази туристичних та оздоровчих об'єктів, залучення до туристичної індустрії приватних підприємців і фізичних осіб, розвиток нетрадиційних форм туризму, підвищення рівня екологічної безпеки тощо. Досягнення стратегічної цілі передбачається через реалізацію операційних цілей: підвищення туристично-рекреаційного потенціалу; маркетинг туристичного потенціалу.

Підвищення туристично-рекреаційного потенціалу полягає у чіткому розподілі повноважень між учасниками туристичних ринків, формуванні структури управління туристичною галуззю та забезпеченні повного використання туристичного потенціалу регіону, зробивши його таким чином якомога доступнішим для споживача через побудову якісної туристичної інфраструктури.

Увесь комплекс наявних туристичних ресурсів формує регіональний туристичний продукт, які є невід'ємними компонентами ефективного розвитку туристичної галузі Івано-Франківської області. Розвиток туризму, а зокрема туристичних продуктів, відбувається у конкретному середовищі, яке зумовлює

використання туристичного потенціалу за умови його збереження та недопущення погіршення його стану.

Наступна операційна ціль «Маркетинг туристичного потенціалу» спрямована на формування та просування туристичного продукту, скерованого на конкретного споживача, який сьогодні є більш інформований, незалежний, розкутий, критично й вибагливо ставиться до пропонованих йому товарів і послуг. Формування туристичного продукту відповідно до потреб споживача потребує запровадження ефективної системи маркетингу та просування.

Досягнення цілі буде забезпечено через формування різноманітних туристичних продуктів регіону, просування їх на внутрішньому та міжнародному ринках шляхом рекламно-інформаційних кампаній, створення туристичної інфраструктури, яка б відповідала сучасним європейським стандартам.

Ще однією стратегічною ціллю регіональної структурної політики є «Розвиток сільських територій», досягнення якої можливе через реалізацію операційних цілей: збільшення доданої вартості сільськогосподарської продукції; розвиток сільських територій і периферії навколо малих міст.

Збільшення доданої вартості сільськогосподарської продукції. Наявний диспаритет цін на сільськогосподарську продукцію та матеріально-технічні ресурси, які використовуються в агропромисловому комплексі, призводить до постійного дефіциту фінансових ресурсів, унеможливорює забезпечення належного рівня техніко-технологічного переоснащення аграрного виробництва, переведення його на якісно новий рівень функціонування. Крім того, виробництво продукції сільського господарства зосереджено здебільшого в дрібнотоварних особистих селянських господарствах, які стихійно реагують на потреби ринку і де досить складно застосовувати новітні технології виробництва.

Тому варто задіяти низку можливостей, що стосуються покращення становища сільських територій. Івано-Франківщина має невикористаний сільськогосподарський потенціал у галузі вирощування овочів, фруктів і переробки харчової продукції. Основою цього потенціалу є частково незабезпечені споживчі потреби населення області [5]. Регіон має значний потенціал у виробництві екологічно чистих продуктів харчування. На жаль, згадані можливості часто не використовуються. Собівартість виробництва не відрізняється від цін в інших країнах, проте високі проміжні витрати (велика кількість посередників, податки, відсутність належних приміщень для зберігання продуктів, центрів дистрибуції тощо) впливають на високу ціну збуту. Упродовж багатьох років великою проблемою цього сегменту ринку є значна затримка у розвитку його логістики, на що також потрібно звернути увагу.

Розвитку сільських територій і периферії навколо малих міст можна досягнути шляхом створення умов для подолання збитковості сільськогосподарського виробництва, підвищення ефективності його роботи, розширення сфери зайнятості та підвищення добробуту сільського населення, заохочення молоді до роботи і проживання в сільській місцевості, поліпшення інфраструктури сільських населених пунктів.

Зрозуміло, що Івано-Франківська область без значної підтримки з боку держави в середньостроковій перспективі не в змозі радикально покращити економічне й соціальне становище своїх сільських територій [5]. Однак ще можна зробити на місцевому рівні з точки зору якості життя на селі завдяки використанню наявних механізмів і можливостей самоорганізації. Тобто існує потреба у кращій гармонізації та узгодженні зусиль між селами, містечками і віддаленими населеними пунктами у цілій низці питань, таких як, наприклад, забезпечення ефективної системи надання первинної медичної допомоги, оптимізація надання послуг загальної середньої освіти в умовах малокомплектних шкіл, управління відходами.

Також економічна життєздатність сільських територій залежить від підприємницьких здібностей людей, близькості до міст як економічних центрів і можливостей посередницьких організацій у певній місцевості. Тому увага має бути зосереджена на покращенні можливостей отримання доходу мешканцями сільських територій завдяки створенню кооперативів, кластерів у межах сільської і міської переробної промисловості, туризму і виробництва традиційних товарів. Розвиток сільських територій має більші шанси на підтримку у тих селах, де можна налагодити (зміцнити наявні) зв'язки з містами. Передусім такі зв'язки можуть дозволити активізувати інвестиційну активність. Окрім цього, периферійні території часто мають спільні з містами потреби і проблеми, серед яких: управління відходами, водопостачання та водовідведення, дорожня інфраструктура, рекреаційні об'єкти.

Ще однією стратегічною ціллю є «Розвиток людського капіталу», досягнути якої можна реалізувавши такі операційні цілі: підвищення адаптивності населення до потреб ринку праці; підвищення обізнаності та соціальної активності жителів краю.

Підвищення адаптивності населення до потреб ринку праці спрямоване на усунення найбільш гострих чинників розвитку ринку праці: професійно-кваліфікаційні диспропорції попиту і пропозиції робочої сили, невідповідність структури зайнятості потребам інноваційного розвитку економіки, високий рівень нелегальної зайнятості, складна ситуація з працевлаштуванням мешканців села та соціально вразливих верств населення.

У регіоні і досі має місце вплив особливостей регіону, пов'язаних зі структурою економіки попереднього економічного періоду, який характеризувався наявністю значної кількості підприємств, пов'язаних з військово-промисловим комплексом, великих хімічних або деревообробних підприємств, що формувало моноструктурну економічну модель населених пунктів, які до цього часу повністю не реорганізовані, через що вивільнені працівники не могли отримати робочі місця відповідно до своєї кваліфікації і через деякий час її втратили. Водночас має вплив інерційність ринку праці, основним чинником якої є людський фактор.

Ще однією з причин професійно-кваліфікаційного дисбалансу ринку праці є невідповідність ринку освітніх послуг потребам економіки як у кількісному, структурному, так і якісному плані та ірраціональний підхід випускників шкіл і їхніх батьків при виборі напрямів подальшого навчання [5].

Попри значне перевищення пропозиції робочої сили над попитом, багато вакантних робочих місць залишається незаповненими через невідповідність якісних характеристик претендентів на робочі місця вимогам роботодавців. Значна частина безробітних не влаштовує роботодавців внаслідок особливих вимог щодо рівня кваліфікації та досвіду роботи, а вирішення проблеми працевлаштування висококваліфікованих працівників ускладнюється через низьку заробітну плату на пропонованих робочих місцях, яка не відповідає рівню кваліфікації.

Має місце також вплив особливостей області, пов'язаних з переважанням сільських і гірських територій.

Особливістю ринку праці області є територіальна розбалансованість попиту і пропозиції робочої сили, оскільки більшість робочих місць зосереджена в трьох найбільших містах: обласному центрі – Івано-Франківську, містах Калуші та Коломиї, які в сучасних умовах акумулюють значну частину робітників. Водночас малі міста, гірські села, сільськогосподарські території з невеликими, переважно моноспеціалізованими виробництвами, що віддалені від міст Івано-Франківська, Калуша і Коломиї, мають звужені можливості щодо розвитку локальних ринків праці і вимагають додаткового стимулювання зайнятості населення.

Задля подолання зазначених явищ необхідно вдосконалити систему підготовки молоді до умов регіонального ринку праці та покращити підготовку кадрів для потреб регіональної економіки.

Для подолання освітньо-кваліфікаційного дисбалансу та підвищення адаптивності населення до потреб ринку праці в області необхідно розробити заходи щодо зміцнення зв'язку між системою освіти (зокрема професійно-технічної) та ринком праці.

Для підвищення обізнаності та соціальної активності жителів краю важливим є поширення практики розвитку соціальної активності мешканців громад, організації їх співпраці, створення умов для більш якісного та ефективного використання спільних ресурсів. Підтримка громадських ініціатив сприятиме стабілізації соціальних процесів і забезпечуватиме підвищення рівня довіри населення до місцевої влади.

Важливим завданням операційної цілі є розвиток лідерських і підприємницьких навичок населення. Саме ці навички є основою для виникнення нових економічних ініціатив і створення робочих місць, особливо у сегменті самозайнятості. Підприємницьке мислення та навички прийняття бізнес-рішень можуть бути сформовані завдяки впровадженню відповідних проектів за методиками, що успішно себе зарекомендували у різних країнах світу.

Зміст структурної політики можна представити як сукупність законодавчих, економічних і організаційно-управлінських інститутів, спрямованих на виконання цілей і завдань органів регіональної влади щодо управління політичним, економічним і соціальним розвитком суб'єктів, що забезпечують формування інноваційної конкурентоспроможної економічної системи регіону.

Основним чинником впливу на реалізацію структурної політики є модернізація економіки регіону зі створенням високотехнологічних підприємств, зростанням енергоефективності, розвитком комунікацій усіх видів економічної діяльності, раціональним використанням природних ресурсів, розвитком людського капіталу, формуванням кластерів у нових і традиційних галузях.

Отже, реалізація цілей регіональної структурної політики дозволить перетворити Івано-Франківщину в самодостатній регіон, у якому поєднуються європейські цінності з віковими національними традиціями, відкритий до співпраці культурний, туристичний, курортно-рекреаційний центр України, регіон інноваційної економіки з комфортним і безпечним життєвим середовищем і високим рівнем соціально-духовного життя.

Список використаних джерел

1. Попадинець Н. М. Аналіз структурних змін в економіці регіону / Н. М. Попадинець // Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. Регіональна політика в Україні: сучасний стан та шляхи активізації: [зб. наук. пр.] / НАН України. Ін-т регіональних досліджень; редкол.: В.С. Кравців (відп. ред.). – Львів, 2014. – Вип. 3(107). – С. 116-126. – 570 с.
2. Промисловість Івано-Франківщини [Електронний ресурс] / Івано-Франківська обласна державна адміністрація. – 2014. – Режим доступу: <http://www.if.gov.ua/files/промисловість>
3. Основні показники соціально-економічного розвитку регіону [Електронний ресурс] / Головне управління статистики в Івано-Франківській області. – Режим доступу: <http://www.ifstat.gov.ua/>
4. Про програму соціально-економічного та культурного розвитку Івано-Франківської області на 2014 рік [Електронний ресурс] / Івано-Франківська обласна державна адміністрація. – Режим доступу: <http://www.if.gov.ua/?q=page&id=23655>
5. Промисловість Івано-Франківщини [Електронний ресурс] / Івано-Франківська обласна державна адміністрація. – Режим доступу: <http://www.if.gov.ua/frtt/>
6. Стратегія розвитку Івано-Франківської області на період до 2020 року [Електронний ресурс]. – 2014. – Жовтень. – Режим доступу: http://www.if.gov.ua/files/SP_IF_oblast_4.pdf

References

1. Popadynets' N. M. (2014). Analiz strukturnykh zmin v ekonomitsi rehionu [Analysis of structural changes in the economy of the region]. In V. Kravtsov (Ed.), *Sotsial'no-ekonomichni problemy suchasnoho periodu Ukrayiny [Socio-Economic Problems of the Modern Period of Ukraine]: Vol. 107(3). Rehional'na polityka v Ukrayini: suchasnyy stan ta shlyakhy aktivizatsiyi [Regional policy in Ukraine: current situation and ways for acceleration]* (pp. 116-126). Lviv: Institute of Regional Research of the NAS of Ukraine. [in Ukrainian].
2. Ivano-Frankivsk Regional State Administration (2014). *Promyslovisht' Ivano-Frankivshchyny [Industry Ivano-Frankivsk]*. Retrieved from <http://www.if.gov.ua/files/промисловість> [in Ukrainian].

**Стратегічні цілі регіональної структурної політики
(на прикладі Івано-Франківської області)**

3. Ivano-Frankivsk Regional State Administration (2014). *Osnovni pokaznyky sotsial'no-ekonomichnoho rozvytku rehionu [The main indicators of socio-economic development]*. Retrieved from <http://www.ifstat.gov.ua/> [in Ukrainian].
4. Ivano-Frankivsk Regional State Administration (2014). *Sotsial'no-ekonomichnyy analiz Ivano-Frankivs'koyi oblasti [Socio-economic analysis of the Ivano-Frankivsk region]*. Retrieved from <http://www.if.gov.ua/?q=page&id=23655> [in Ukrainian].
5. Ivano-Frankivsk Regional State Administration (2014). *Promyslovyt' Ivano-Frankivshchyny [Industry of Ivano-Frankivsk region]*. Retrieved from <http://www.if.gov.ua/frtt/> [in Ukrainian].
6. Ivano-Frankivsk Regional State Administration (2014, October). *Stratehiya rozvytku Ivano-Frankivs'koyi oblasti na period do 2020 roku [The development strategy of the Ivano-Frankivsk region for the period to 2020]*. Retrieved from http://www.if.gov.ua/files/SP_IF_oblast_4.pdf [in Ukrainian].

Popadynets N. M., Popovych V. V. Strategic goals of regional structural policy (by the example of Ivano-Frankivsk Region).

Structural changes in Ivano-Frankivsk Region are analyzed and priorities of structural correction of the economy in the region are defined. Strategic goals of regional structural policy are outlined as following: sustainable economy development; tourism and recreational sphere development; rural territories development; human capital development. Structural changes in the economy of the region are evaluated by the types of economic activity and in terms of various industry branches. The fact that priority projects of the region should be directed at the development of transport infrastructure and improvement of the region's accessibility is proven. Attraction of large investment and creation of new job places should be the direct result of investment activity improvement in the region. The conducted analysis of region's industrial potential reveals basic problems in the economic sphere of the region: significant disproportions in favor of electric power, chemical and oil industries; rapid decrease of chemical branch and, relevantly, fall of job places number; major share of industrial enterprises in the region belong to 3-4 technological modes, that means they are low-productive, energy-intensive and ecologically harmful; gradual steady diminishing of real economy sector share; unacceptably poor share of branches with high added value. It is defined that in order to avoid the threats brought by the abovementioned problems it is necessary to seriously alter the economic profile of the region in favor of development of technology-intensive economy sectors with high added value, to increase the processing depth in processing industry, primarily in timber and food industries, to level the territorial disparities and to increase the export production volumes, etc.

The fact that implementation of operational goals is very important in achieving the strategic goal of regional structural policy is discovered. The problems of Ivano-Frankivsk Region development are outlined. The ways of removing the detected misbalances in the economy of the region are proposed on the basis of achievement of regional structural policy strategic goals. It is proved that implementation of regional structural policy goals allows turning Ivano-Frankivsk Region into the cultural, touristic and recreational centre of Ukraine open to cooperation, the self-existent region, where the European values are combined with time-honored traditions, and region of innovative economy with comfortable and safe living environment and high level of social and spiritual life.

Key words: investment, innovations, Ivano-Frankivsk Region, operational goals, industry, economy sectors, strategic goals, structural regional policy.

Попадинець Назарій Миколайович – кандидат економічних наук, науковий співробітник відділу регіональної економічної політики ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М.І. Долишнього НАН України» (e-mail: popadynets.n@gmail.com).

Popadynets Nazariy Mykolayovych – Ph.D., Researcher of the Department of regional economic policy of the SI “Institute of Regional Research n.a. M.I. Dolishniy of the NAS of Ukraine”.

Попович Володимир Васильович – кандидат наук з державного управління, директор департаменту економіки Івано-Франківської обласної державної адміністрації, старший викладач кафедри державного управління та місцевого самоврядування Івано-Франківського національного технічного університету нафти і газу (e-mail: main@industry.if.gov.ua).

Popovych Volodymyr Vasylyovych – Ph.D. (Pub. Adm.), Head of the Economy Department of Ivano-Frankivsk Regional Public Administration, Senior Lecturer of the Department of public administration and local self-governance of the Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas.

Надійшло 05.06.2015 р.